

Časopisu »Volkszeitung« byla právoplatně povolena exekuce na dlužníkovy movitosti. Návrh dlužníka, by byla exekuce zrušena, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl. R e k u r s n í s o u d vyhověl rekursu a zrušil exekuci zcela jako nezákonnou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, doplnil však napadené usnesení tím, že se exekuční návrh odmítá.

D ů v o d y:

Exekuční návrh podal jako vymáhající věřitel časopis »Volkszeitung«. Jak blíže dolíčeno v rozhodnutí čís. 4379 sb. n. s., k němuž se odkazuje, časopis jako takový nemá procesní způsobilost a nemůže proto jako strana jednati před soudem ani v exekučním řízení (§ 1 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Časopisu chybí způsobilost býti právním podmětem, což jest základní podmínkou procesní způsobilosti. Na věci nic nemění, že exekuce byla povolena na základě právoplatného rozsudku, neboť tím, že neexistující právní podmět si vymohl právoplatný exekuční titul, nenabyl ještě práva, by na základě takového exekučního titulu vedl exekuci jako právní podmět neexistující. Vyplývá to také z úvahy, že by proti takovému vymáhajícímu věřiteli nemohly býti podány žaloby podle §§ 35—37 ex. ř., takže jak povinný, tak třetí osoby by zůstali v těch směrech proti vedení exekuce bez ochrany. K tomuto nedostatku jest přihlížeti podle §§ 6 a 7 c. ř. s. a 78 ex. ř. z moci úřadu za celého exekučního řízení a je proto lhostejné, že usnesení exekuci povolující se stalo formálně právoplatným. Právem bylo tudíž napadeným usnesením dosavadní exekuční řízení zrušeno jako nezákonné (správně zmatečné), když nedostatek ten nelze napravit (srov. rozh. shora citované čís. 4379 sb. n. s.). Zrušení to však vyžadovalo, by exekuční návrh byl odmítnut jako nezpůsobilý k zahájení exekučního řízení a bylo proto v tomto směru doplněno napadené usnesení.

Čís. 12441.

Podání žaloby označené jako žaloba opoziční, v níž se však žalobce neopírá proti vymáhanému nároku, nýbrž popírá jen, že žalovaný jest oprávněn exekuci dále vésti, upadnuv do konkursu, není důvodem k odložení exekuce podle § 42 ex. ř.

(Rozh. ze dne 11. března 1933, R I 179/33.)

Povinná strana odůvodňovala návrh na odklad exekuce tím, že vymáhající strana upadla do konkursu, že proto nemůže vésti exekuci vlastním jménem, jelikož místo ní nastoupila úpadková podstata a že proto podala na vymáhající stranu opoziční žalobu. S o u d p r v é s t o l i c e povolil odklad exekuce, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Soudce rozhodující o návrhu na povolení odkladu exekuce nemůže se sice zabývatí otázkou, zda jest opoziční žaloba odůvodněna a zda okolnosti ve sporu tvrzené jsou správné čili nic, naproti tomu však jest uvážiti, zda jde skutečně o žalobu opoziční. Podle § 35 ex. ř. lze

takovou žalobou uplatniti jen námitky, pokud spočívají na skutečnostech nárok zrušujících nebo zastavujících, které nastaly teprve po vzniku exekučního titulu. O takovou žalobu však nejde v souzeném případě, jelikož pohledávka vymáhající věřitelky nezanikla vyhlášením konkursu na její jmění a nepozbyla práva vésti exekuci pro svou pohledávku; jelikož pak nejde ani o žalobu ve smyslu § 36 ex. ř., není zákonného důvodu podle § 42 ex. ř. k odložení exekuce, rovněž trestní oznámení není důvodem odkladu exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Exekuční soud není sice oprávněn zkoumati důvodnost žaloby, o kterou povinná strana podle § 42 čís. 5 ex. ř. opírá návrh na odložení exekuce (srovnej rozhodnutí čís. 1795 sb. n. s.), avšak jest jeho povinností zkoumati, zda jde vůbec o takovou žalobu, jejíž podání je důvodem k odložení exekuce podle § 42 ex. ř. Jest přisvědčiti rekursnímu soudu, že žaloba toho obsahu, jak povinná strana tvrdila, není žádnou takovou žalobou. Neboť nestačí jen formální označení žaloby jako žaloby oposiční a připojení žalobního žádání domáhajícího se nepřipustnosti exekuce, nýbrž musí i skutkový obsah žaloby odpovídati žalobnímu žádání, jinak by to vedlo k obcházení § 42 ex. ř. a k neodůvodněnému protahování exekučního řízení. Oposiční žaloba podle § 35 ex. ř. vyžaduje tvrzení, že skutečností nastavší po vydání exekučního titulu byl vymáhaný nárok zrušen nebo zastaven. Povinná strana však dle vlastního udání v žalobě ani se neopírala proti nároku, nýbrž popírala jen, že vymáhající věřitel jest oprávněn exekuci dále vésti, upadnuv do konkursu. Netvrdila tedy ani, že nastala právní posloupnost na straně vymáhajícího věřitele (§ 9 ex. ř.), neboť i po vyhlášení konkursu zůstává úpadce nadále oprávněným, jen nakládání se jměním jest mu odňato (§ 3 k. ř.) a správci podstaty přísluší podle § 121 čís. 1 k. ř. jen postavení vymáhajícího věřitele. Nejde proto ani o žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř.

Čís. 12442.

Došlo-li před válkou ke vnučené dražbě nemovitosti, při níž výměnek a služebnost bytu byly převzaty tehdejším vydražitelem se započtením na nejvyšší podání, trvala tato břemena dále a trvají po čas života oprávněného. Došlo-li nyní opět ke dražbě zatížené nemovitosti, při níž bylo podle dražebních podmínek právoplatně schválených služebnosti, výměnky a jiná věcná břemena převzítí jen se započtením na nejvyšší podání, nebylo závady, aby pro výměnek a služebnost bytu nebyl utvořen v novém řízení nový uhrazovací kapitál, odpovídající změnám poměrům.

(Rozh. ze dne 11. března 1933, R I 183/33.)

Při vnučené dražbě nemovitostí roku 1910 byly výměnek a služebnost bytu převzaty tehdejším vydražitelem se započtením na nejvyšší podání. Podle dražebních podmínek v novém dražebním řízení roku